

7 знаеше що да рече; понеже бѣхъ уплашени. И облакъ гы засѣни; и гласъ дойде изъ облака който казуваше: Тойзи е Сынъ мой възлюблен-
8 ный; слушайте него. И внезапу като ся обзирнож-
хъ, не видѣхъ вече никого състъ себе си, освѣнь
9 Иисуса самичъкъ. И когато слѣзувахъ отъ го-
рж-тж, заржча имъ да не кажжть никому то-
ва ѩо видѣхъ, освѣнь кога Сынъ человѣческий
10 въскрѣсне отъ мъртвы-тѣ. И задържахъ слово-
то въ себе си, като разысквахъ помежду си, ѩо
11 е това да въскрѣсне отъ мъртвы-тѣ. И пытахъ
го, и казувахъ: Защо казуватъ книжници-тѣ че
12 трѣбва да дойде първомъ Илія? А той отвѣща
и рече имъ: Истинж че Ѣще Илія първомъ да
дойде, и да устрои всичко; и какъ е писано за
Сына человѣческаго, че трѣбва да пострада мно-
13 го, и да бѫде уничиженъ; Но казувамъ ви, че
Илія дойде, и сторихъ му каквото Ѣхъ, както
е писано за него.

14 И като дойде при ученицы-тѣ, видѣ около
тѣхъ народъ много, и книжници които ся прѣ-
15 пирахъ съ тѣхъ. И тутакси всичкий народъ
щомъ го видѣ, смая ся, и притехохъ та го по-
16 здравявахъ. И попыта книжници-тѣ: Какво ся
17 прѣпирате съ тѣхъ. И отговори единъ отъ на-
рода, и рече: Учителю, доведохъ при тебе сына
18 си, който има духъ нѣмъ. И дѣто го прѣхване,
трѣшка го, и запѣня ся и скърца състъ зѣбы, и
19 вцѣпенѣва ся; и рѣкохъ на твои-тѣ ученици да
испѣдятъ бѣсъ-тѣ, но не могохъ. А той му от-
говори и рече: О роде невѣрный, до кога Ѣше
бѫдѫ съ васъ? до кога Ѣше вы търпѣхъ? доведѣ-
20 те го при мене. И доведохъ го при него; и ка-
то го видѣ бѣсній-тѣ, тутакси духъ-тѣ го по-
къса, и той падиже на землѧ-тж, и валяше ся
21 запѣненъ. И попыта Иисусъ бащъ му: Колко
22 врѣме е отъ какъ му станѫ това? А той рече: